

Найменування станцій Харківського метрополітену, які пропонуються до перейменування

	Назва	Обґрунтування для перейменування	Пропозиції нової назви
1	«Метробудівників ім. Г. Ващенко»	Названа на честь Ващенко Григорія Івановича (1920-1990 рр.) – радянського і партійного діяча, першого секретаря Харківського обкому КПУ (1964-1972 рр.), члена ЦК КПРС (1966-1989 рр.), члена ЦК КПУ (1965-1986 рр.), члена Політбюро ЦК КПУ (1971-1983 рр.), першого заступника Голови Ради Міністрів УРСР (1972-1983 рр.), міністра торгівлі СРСР (1983-1986 рр.)	«Метробудівників»
2	«Площа Повстання»	Названа в 1925 р. на честь 20-річчя виступів харківських робітників у 1905-1907 рр., зокрема «грудневого повстання» 1905 р. у Харкові. В тому повстанні активну участь брав відомий діяч комуністичної партії Артем (- псевдонім, справжнє ім'я Сергєєв Федір Андрійович (1883-1921 рр.). Артем - один з керівників встановлення радянської влади в Україні, обіймав керівні посади у вищих органах влади та управління СРСР: голова Раднаркому т. зв. «Донецько-Криворізької Радянської Республіки», заступник голови і нарком радянської пропаганди Тимчасового робітничо-селянського уряду України, член ЦК РКП (б).	«Площа захисників України»
3	«Пролетарська»	Назва пов'язана з діяльністю комуністичної партії, Жовтневим переворотом 1917 р., комуністичною ідеологією, проголошеною більшовиками «диктатурою пролетаріату», яка передбачала фізичне винищення «класово ворожих елементів», а також містить символіку комуністичного тоталітарного режиму (гасло «Пролетарії всіх країн, єднайтеся!», яке було незмінною складовою композиції гербів СРСР та союзних радянських республік.	«Зелений гай» (розташування – біля парку «Зелений гай»), «Чугуївська»

4	«Радянської армії»	Назва пов'язана з діяльністю комуністичної партії, загарбницькою зовнішньою політикою СРСР (придушення повстання в Угорщині у 1956 р., придушення повстання у Чехословаччині у 1968 р., окупація Афганістану в 1979 -1989 рр.) та є похідною від назви радянської держави СРСР.	«Української армії»
5	«Маршала Жукова»	Названа на честь Жукова Георгія Костянтиновича (1896-1974 рр.) – учасника встановлення радянської влади, члена керівництва Комуністичної партії і Радянського Союзу. В період громадянської війни воював у Червоній армії на Східному, Західному та Південному фронтах. У грудні 1920 - серпні 1921 рр. брав участь у придушенні селянського повстання на Тамбовщині, в роки Другої світової війни своїми наказами прирік на знищення сотні тисяч українців, призваних до Червоної Армії у 1943 р. (так звані «чорносвітники» або «піджачники»). Проводив масові розстріли особового складу Червоної Армії. Після закінчення Другої світової війни - комендант радянської окупаційної зони в Німеччині; вже за рік, через скоєння на окупованій території воєнних злочинів (мародерство) був знятий з цієї посади і призначений командувачем Одеським військовим округом. Жуков був організатором і керівником військових навчань на Тоцькому полігоні в 1954 р., коли для вивчення можливостей армії в «атомній війні» від 45.000 до 60.000 солдат були піддані дії радіації після вибуху атомної бомби. Один з ініціаторів придушення повстання в Угорщині у 1956 р. У 1955-1957 рр. – міністр оборони СРСР, член ЦК КПРС.	«Олімпійська»